

[Nyrup Rasmussen]

Men lad os se på den model, der er mest velegnet. I dag må vi sige, at på det foreliggende grundlag kan vi ikke støtte det forslag, der foreligger, og vi vil under forhandlingerne forbeholde os vores endelige stillingtagen.

Til forslaget om forhøjet a-kasse-kontingent må vi sige klart fra, ligesom vi har gjort det på dagpengeområderne i øvrigt. Der er ikke grundlag for, at vi her i Folketinget nu vedtager nye a-kasse-kontingentforhøjelser efter de forhøjelser, der er sket igennem 1980'erne, og der er slet ikke grundlag for det, når vi taler om efterlønsordningen.

Kravet om medlemskab i en længere periode end efter de gældende regler vil vi godt drøfte, selv om vi mener, at 20-års-kravet er et meget hårdt og et meget langt krav at indbygge i lovrevisjonen. Skal der ske en forlængelse af medlemskabsperioden, skal der være en overgangsordning, som gør, at de lønmodtagere, der i dag har set frem til efterlønsordningen, ikke bliver blokeret i deres fornuftige planlægning.

Alt i alt må jeg sige, at vi sammenfattende vil være indstillet på at drøfte en revision af efterlønsordningen, men vel at mærke under tre forudsætninger. For det første, at regeringens forslag om en forringelse ved at forhøje de nuværende 60 år til 62 år ikke bliver gennemført. For det andet, at vedrørende 55-års-reglen, som der her er lagt op til, bør vi kunne sikre, at man når sin individuelle sats på samme måde som ved den generelle efterlønsordning. For det tredje, at kontingentforhøjelser ikke er sagen; de er ikke begrundede, hverken her eller i det ordinære dagpengesystem.

Kan vi nå frem til en fastlagt ordning, som ikke komplicerer systemet, men netop sikrer dets enkelthed, så er vi indstillet på positive forhandlinger i såvel udvalget som i ministeriet.

Pia Christmas-Møller (KF):

Efterlønsordningen blev indført som et beskæftigelsesfremmende initiativ. Ældre nedslidte arbejdstagere skulle have mulighed for at trække sig tilbage til fordel for unge arbejdsløse. Praksis viser imidlertid, at de unge slet ikke kom ind dér, hvor de ældre gik ud, i al fald slet ikke i samme omfang.

Efterlønsordningen har altså vist sig at være en dundrende fiasko som beskæftigelsesfremmende instrument. Til gengæld viser praksis

også, at efterlønsordningen har været en bragende succes som pensionstilbud.

Det er præcis det, vi tager konsekvensen af i forbindelse med dette lovforslag fra arbejdsministeren. Vi indbygger en langt større fleksibilitet i regelsættet. Vi giver de ældre mulighed for at have supplerende arbejde, samtidig med at man kan opretholde efterløn. Vi giver mulighed for, at ældre kan ombestemme sig, trække sig ud af efterlønsordningen med mulighed for at genindtræde på et senere tidspunkt. Vi imødekommer mange langtidsledige i aldersgruppen 55-60 år ved at give dem mulighed for at vælge at overgå til efterløn, ganske vist på den lave sats, men det er et ønske, mange har ude omkring, at man kan blive fri for de gentagne jobtilbud, som i dag er gældende på dagpengeområdet.

Vi mener, at lovforslaget imødekommer de behov, praksis har dokumenteret der er for at få en fleksibel ordning, som imødekommer behovet for glidende tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

Vi kan på det varmeste anbefale en positiv udvalgsbehandling. Det er ikke så tit, vi her i Folketinget har så fremadrettede og positive besparelsesforslag til behandling.

Helge Sander (V):

Hvis man har set på denne ordning isoleret, kan man roligt sige, at det er blevet en succes, hvis vi tæller det antal, som har taget imod tilbudet. Men det er lige så rigtigt, som det blev sagt fra anden side, at skal vi se på det, der var formålet med denne ordning, så har succesen måske været knap så stor.

Venstre kan varmt anbefale forslaget, fordi vi synes, at det er et forslag, der primært bygger på fleksibilitet og på, at efterlønsmodtagere får nogle valgmuligheder. Jeg tænker på, at man kan blive efterlønsmodtager på et tidligere tidspunkt, hvis man har ønske om det; man kan gå ud og ind af systemet, hvilket også må siges at være en positiv ting; man kan arbejde mere end de berømte 200 timer uden at glide ud af ordningen. Ganske vist medfører det et fradrag i efterlønnen, men det må også være meget rimeligt. Alt i alt føler vi, at det er et tilbud, der giver øget valgmulighed, og derfor synes vi også, at det er rimeligt.

Jeg er lidt ked af, at hr. Nyrup Rasmussen konsekvent går imod de 62 år, for vi laver jo en